

מי שולט במפלגת השלטון?

— מאת מ. מייזלס —

עם פתיחת „מייבצע-הדפוס” בתור 1966 של „מבוע רץ” נשאל השורר גילוי: „בתי סוף תתאחדו?” חידך גילוי זוכר שלפני שנה שאלו אותי: „בתי התפרקו?”

גונדה גאור, מזכירת מפא"י

להציג חביעות לגבי יורש תיקו של השורר שיסרית. חוץ ביצוע התכנית הכלכלית החדשה מתעוררים חילוקי הדעות המסורתיים בין השורים הכלכליים לבין ראשי ההסתדרות, נתעורר הספק, אם הממשלה ההסתדרותית יוכלו לעמוד באבטלה גדולה, כמו שצוייכה הייתה להתוות על ידי ביצועה המלא של המדיניות הכלכלית החדשה, העוד תבנית פיתוח מפורטת לטווח של שנתיים-שלוש הבהיר שלא ייווצרו מקומות עבודה חדשים בתעשית ובחקלאות לפלטים מקומות אחרים. מצב זה אילץ את הממשלה וההסתדרות לעשות תפנית מסוימת בתכנית ולדאוג לי פתרון מיד ללאבטלה נוצרת מתחנות מסוימת בתור מפא"י בן אלו שהתחילו כראש על אפשרות כזו לבין התומכים הגלתיים של התכנית הכלכלית, ועל רקע זה באו פרישתו של השורר צדוק. בהתקרב פריעון התכנית במישור השכר ותוספת יוקר התוביה המתולקת גם לבית-ההסתדרות בין נציגי מפא"י באיגוד המקצועי לבין הנציגים ב"סקטור הכלכלי.

המסע החדש של בן גוריון לשינוי שיטת הבחירות ותמיכת הליברלים בשינוי זה עוררו שאלה זאת, השנויה במחלוקת בין שני שותפי ה„מעריך”, שוב בכל זמרתה בקרב מפא"י, מצד אנשי רפ"י נשמעו רמות ברזים, כי בשעת-ההכרעה בשאלה, יהיו אחרים מחברי סיעת מפא"י בכנסת נבונים להצביע בעד השינוי, דבר העלול להסעיר את המפלגה מחדש ולגרור למחיות בין שני שותפי ה„מעריך”.

במפא"י עדיין יש בקיעים ופרוצות. רפ"י פרישה אולם, בתוכה קיימת עדיין רפ"י סמויה, התובעת שינויים וחילופים. אי אפשר להצביע עליה באמצע, אך היא מורגשת ומקשה על ניהול תיקו של עניני המפלגה על ידי גב' מאיר ועורריה, גב' מאיר נאלצת להזעיק מדי פעם את ראש הממשלה ושרים אחרים לאתר דליקות ולכבותן, אולם מצב זה לא יוכל להישד לאורך ימים ולכן מורגש יותר ויותר צורך בצוות של הנגדה קולקטיבית חזקה, אשר יוכל להתמודד עם כל הבעיות בכל החיותות בתן נמונה המפלגה במאבק בפנים ובחוץ.

אלה שראו ב„מעריך” שידוך לתקופת בחירות בלבד וגיבאו לו חיים קצרים נחבדו. ה„מעריך” אמנם לא הפך לאיחוד אך הוא כיום עובדה קיימת. היו חילוקי דעות בין השותף הבכיר לבין השותף הנוטר, היו יבוחים ודיונים מתוחים, אך איכשהו הצליחו לפתור את כל הבעיות הקשות בשלום ובלי משבר: הרכב הממשלה קביעת מדיניות שכי וחוספת-היוקר, הרכב הנהלת האוכנות, ההחלטה על התכנית הכלכלית החדשה וכו', אפילו בהסתדרות, בה קיימות עדיין שתי סיעות נפרדות, הגיעו כמעט לתיאום מלא, יש אמרים, כי התיאום בין מפא"י ל-אהדות העבודה, הוא כיום הרבה יותר הרוך מזה שבין חלקי-מפא"י השונים.

אכן, דבר אחד לא הצליח ה„מעריך” להשיג: לרפא את החלואי מפא"י. מפלגה זו ממשיכה „להקיד דם” מאז פרוץ ה„פרישה” בשנת 1960, גלגולי-ספיחיה, מערכות-הבחירות והספילוגים. היא ניצחה אמנם בבחירות האחרונות ונשארה המפלגה הגדולה ביותר, אך פצעה לא הגליו והיא טרם התאוששה מההלם של שנות-המשבר. עדיין פעלים ובוחשים בה קבוצות-לחץ, גושים, חוגים ואינטרסנטים למיניהם, שהתססו אותה גם בעבר: ה„גוש”, צעירים, צעירי צעירים, דור-בינים, עדות, אנשי סניפים, ובראשם אנשי חיפה ואנשי תל-אביב, יש הרואים את עצמם תמיד מקופחים ו"נדחקים, יש טוענים, כי אין הרגשת-הנהגה אין הרגשת-איחוד, ואין הרגשת נחת.

הוא שחשבו כי התמודדה הגדולה הבוא עם כניסתה של גב' גולדה מאיר לחפקיד מנכ"ל המפלגה, אולם כבר נראשית נטינויות לשקם את הריסות מפא"י, נתקלה בקשיים ובמכשולים. הבטיחו לה סיוע מכל צד והוא בושש לבוא. התכנית הריאורגניזציה שלה בארגון המפלגה לא נתקבלה על דעת הכל ומשבוועה נחארגו הגושים, הסניפים והחוגים למיניהם מחדש. בכנסים קבוצתיים הישמעה ביקורת על הנהגת המפלגה, ובעיקר על העדפת השיתוף עם אהדות העבודה על האינטרסים של מפא"י.

משוך שמאלה, משוך ימינה
גב' מאיר נאלצה להיעדר מבית-המפלגת תקופת מסוימות לרגל מחלה. כששמעה על ההתארגנות ועל הביקורת, הודיעה בצורה שאינה משמעותית לתי פנים, שלא תשלים עם כך. כרגיל במקרים כאלה הוועק ראש הממשלה מר לוי אשכול, לכבות את השריפה, הוא קיים מגעים דחופים עם נציגי הגושים והחוגים השונים והבע הפסקה פעילותם. אולם נראת, כי הושגה רק הפסקה זמנית, וכי הוקה על הקבוצות השונות במפא"י שיתעוררו להיים החדשים.

מה „לוחץ” בעצם על קבוצות אלו? מה מקור אי-השקט וההתארגנות שלהם? התשובה הנכונה ביותר לשאלה זו היא אולי, שמפא"י נמצאת מאז הפילוג עם רפ"י אי-שם בדרך בין איחוד עם אהדות העבודה לבין ההתברות מחדשת עם רפ"י. משכית-ההחל בין שתי הקצוות הללו נמשכת כל הזמן מתחת לפני השטח. המעין הוא, שגם אלה, הרוצים בכנות באיחוד מהיר עם אהדות העבודה, וגם אלה שעדיין לא השליכו עם הפילוג עם רפ"י, חוקעים כיום, בחוצות האו"ם בהקדם.

ההנהלה והתיקנה, ורבים בקרב דור הבינים הצעירים והתישבות סבורים, כי רק איחוד כזה עשוי לייצב את הקו של המפלגה. ליצור הנהגה מובשת ודור-המשך, ולמנוע התברות הקו של רפ"י בעתיד. חברים אחרים (הם אמנם, מיעוט, אך נמצאים בקבוצות שונות — „גושים”, בניית חיפה, בודי-הבונים ובקרב הצעירים) אינם מוכנים עדיין לוותר על רעיון ההתברות המחדשת עם רפ"י, והם רעבים את האיחוד עם אהדות העבודה האלתר על מנת „לפוצץ” את ה„מעריך” מתוך ידיעה ברורה, כי חלק מאהדות העבודה טרם מוכן לעצור את קוה הראשונים אינם דוחקים את הקץ, אך גם הם לוחצים על אהדות העבודה להכריע בשאלה זו לפני הבחירות הבאות, על מנת להוציא את הרוח ממפריש המתנגדים לאיחוד במפא"י. הם מאוכזבים מהסוסי אהדות העבודה, שבאו בימים ה"אחרונים לידי בוטוי במישורים שונים.

במועצת אהדות העבודה הושמעה עמדה ברורה: חוק ה„מעריך” במקום החשה ה"איחוד. בפגישת בין פעילי איחוד הקבוצות והקבוצים ופעילי הקיבוץ המאוחד, שנערכה בימים אלה, הציגו הראשונים איחוד מחדש בין שתי התנועות הקבוציות. תגובת פעילי הקיבוץ המאוחד היחה מסויימת. הם הציגו לתקו את הבחית הבינקיבוצית ולהנכיר את המאמצים לקירוב הקיבוץ הארצי. הנהלת ה"„מעריך” החליטה בשעה להקיס כמה ועדות משותפות לבידוק נושאים חשובים, לרבות בדיקה מבנה של מפלגת משותפת. אולם אהדות העבודה טרם הסכימה לכך, מתוך הישש שריא"ו בצעד זה הסכמתה לאיחוד של שתי המפלגות.

סניף חיפה מן הצד
בקרב פעילי מפא"י בסניפים, איוריי פיתוח ונועצות-הפעילים, נשמעת מדי פעם תרעומת על שוונתים לאהדות העבודה ייצוג נרחב מכפי שמגיע לה בהתאם להסכם ה„מעריך”. טענות אלה יוצרות מחיחות בין פעילי שתי המפלגות במקומות ובין חדרים הבינוניים והממוכים בסניפים לבין הנהגת המפלגה, פעילים בודיים אלה טוענים, כי אין כמעט קשר ביניהם לבין הצמרת, וכי השיתוף בין מפא"י ואהדות העבודה „מסודר” במסגרות של שניים ושלושה מנהיגים. נשמעת גם קולנוה, כי נושאים חשובים אחרים הובאו משום מה לדין במסדות מפא"י לאתר הכרעה במסדות אהדות העבודה, כגון מדיניות-השכר וכדומה, וזה גרם להרגשת היגריות אחרי השותף הנוטר של ה„מעריך” ונוצל בהצליחה על ידי רפ"י ואלה במפא"י, שעדיין קרובים לה. הללו התרעמו גם על כך, כי מבצע ההסברה הגדול נעשה במסגרת ה„מעריך”, וכי נחמו לאהדות העבודה למלא בו תפקיד כמעט שווה לזה של מפא"י.

הרעש סביב הצעדים להידברות עם רפ"י, שפתחו בהם אנשי-התישבות המהמשים קשר ושר אל הבויהם מאתמול, הולכי להנהגת מפא"י כי יש בקרב המפלגה גורמים רבים המוכנים לפשרות, במידה שאלו עשויות לקר"בם מחדש אל רפ"י. הללו ניסו להכשיל גם את ביטול חוקף החלטת ההדחה משנת 1961 מתוך הישש, כי הוא יעמיק את הקרע עם אנשי רפ"י, אולם כשהנהגת מפא"י גילתה כושר הכרעה נתברר, כמו במקרים אחרים, כי כוחם של מושכי-החבל בכיוון רפ"י ב"הטרדה, בארעית-מבוכה ובחוססה בלבד.

אין זה סוד, כי אחד הסניפים החשובים ביותר במפא"י, סניף חיפה, אינו שבע-רצון מהמצב במפלגה. ראשו, אבא חושי, מחרים זה חודשים רבים את מוסדות מפא"י ומסרב להיענות להצעת ראש הממשלה מר אשכול להצטרף להנהלת ה„מעריך”. סניף זה טוען, כי יש יותר מדי היענות לתביעות אהדות העבודה ושחות מדי כושר הנהגה והכרעה, הוא הקיס עמדת-כח משלה, שלא השתלבה בהתארינגויות הקבוציות.

גם מפלגה רוצה זנהגה
קיימת מתיחות מסויימת על רקע חילופי הגברי בממשלה, משלחות מחוגי עדות המורה ממשיות להתייצב לפני ראש הממשלה נ